

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt onsdag den 17. august 2022

Sag BS-31078/2021-HJR

A
(selv)

mod

EuroPark A/S
(selv)

I tidligere instans er afsagt kendelse af Retten i Lyngby den 29. december 2020 (BS-39602/2020-LYN) og af Østre Landsrets 7. afdeling den 19. januar 2021 (BS-50950/2020-OLR).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Henrik Waaben, Hanne Schmidt og Oliver Talevski.

Procesbevillingsnævnet har den 6. august 2021 meddelt begrænset tilladelse til kære til Højesteret, således at tilladelsen alene omfatter spørgsmålet om fastsættelsen af kæremålsomkostninger ved landsrettens kendelse.

Påstande

Kærende, A, har nedlagt påstand om, at kæremålsomkostningerne for landsretten ophæves, subsidiært nedsættes til et lavere beløb.

Indkærede, EuroPark A/S, har ikke udtalt sig i anledning af kæremålet.

Sagsfremstilling

Den 9. oktober 2020 indgav EuroPark A/S stævning mod A ved Retten i Lyngby for manglende betaling af et kontrolgebyr på 795 kr. samt et inkassogebyr på

100 kr. A havde ifølge selskabet den 18. juni 2020 parkeret i strid med selskabets skiltning på Refshaleøen, 1432 København K.

A gjorde indsigelse mod kravet.

Under sagens behandling som en småsag ved byretten indgav A begæring om, at ..., administrerende direktør for EuroPark A/S, skulle afgive vidneforklaring under hovedforhandlingen.

Ved kendelse af 29. december 2020 afviste byretten begæringen, da vidneforklaringen ikke fandtes at være af betydning for sagen, jf. retsplejelovens § 403.

A kærede byrettens kendelse til Østre Landsret. EuroPark A/S, der var repræsenteret ved EUROINCASSO ApS, påstod kæremålet afvist, da der ikke forelå kæretilladelse fra Procesbevillingsnævnet, jf. retsplejelovens § 389 a.

Ved kendelse af 19. januar 2021 afviste landsretten kæremålet med følgende begrundelse:

”Byrettens afgørelse er truffet under forberedelsen af hovedforhandlingen. Afgørelsen kan derfor kun kæres med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, jf. retsplejelovens § 389 a. Da en sådan tilladelse ikke foreligger, afviser landsretten kæremålet.”

Vedrørende sagsomkostninger bestemte retten følgende:

”I sagsomkostninger for landsretten skal A inden 14 dage betale 2.000 kr. til Europark A/S. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.”

Anbringender

A har anført navnlig, at landsretten ikke burde have pålagt ham at betale kæremålsomkostninger til modparten, da sagen ved landsretten aldrig nåede at blive behandlet, men blev afvist, jf. retsplejelovens § 389 a.

Hvis Højesteret kommer frem til, at kæremålsomkostningerne for landsretten ikke skal ophæves, gøres det gældende, at beløbet bør nedsættes, da det overstiger de takster, der gælder for sagsomkostninger i småsager.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår spørgsmålet om fastsættelse af sagsomkostninger under et kæremål i landsretten i en sag, der i byretten behandles efter retsplejelovens kapitel 39 (småsagsprocessen) og vedrører et krav om betaling af parkeringsafgift på 795 kr. og inkassogebyr på 100 kr. Kæremålet var iværksat af A som selvmøder

og angik spørgsmålet om, hvorvidt den administrerende direktør hos det indkærede selskab, EuroPark A/S, skulle afgive forklaring som vidne under byrets-sagen. Byretten havde afslået dette med henvisning til, at vidneforklaringen ikke fandtes at være af betydning for sagen, jf. retsplejelovens § 403.

Der er ikke fastsat særlige regler i retsplejeloven om sagsomkostninger for kæremål i sager, der i byretten behandles efter retsplejelovens kapitel 39, og spørgsmålet skal derfor afgøres efter retsplejelovens almindelige regler om sagsomkostninger (retsplejelovens kapitel 30).

Kæremålet for landsretten blev afvist som følge af manglende kæretilladelse fra Procesbevillingsnævnet, jf. retsplejelovens § 389 a. Det var en afgørelse, som landsretten skulle træffe ex officio, og det var således ikke nødvendigt for Euro-park som sket at afgive processkrift med påstand om afvisning. Under hensyn hertil og omstændighederne i øvrigt finder Højesteret, at kæremålsomkostningerne for landsretten bør ophæves, således at ingen af parterne skal betale kæremålsomkostninger for landsretten til den anden part, jf. retsplejelovens § 312, stk. 3.

THI BESTEMMES:

Sagsomkostningerne for landsretten ophæves, således at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til den anden part.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for Højesteret til den anden part.

Kæreafgiften for Højesteret tilbagebetales.